

taget Ordet for at pege paa, at det var et sjældent Foredrag, thi det er sjældent, at der her i Salen tages et saa bestemt Standpunkt imod den kvindelige Konkurrence som det, det ærede Medlem her indtog, eller at Frygten for den stærke Konkurrence fra Kvindernes Side kommer saa stærkt til Orde her. Jeg deler ikke denne Frygt. Naar jeg begærede Ordet, saa er det for at stille et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem. Det ærede Medlem brugte i Begyndelsen af sin Tale gentagne Gange Ordet „Bærelse“. Jeg har aldrig hørt det Ord før, men hvis det er et Ord, der duer, skal jeg gerne være med til at søge at faa skaffet det Udbredelse hernede, thi jeg vil gerne være med til at bringe noget godt nyt frem ogsaa paa det sproglige Omraade. Jeg vil ikke gøre det ærede Medlem Uret, men da det ærede Medlem flere Gange udtalte, at det er en Sag af stor Bærelse, tænker jeg, at det skal betyde det samme som „Rækkevidde“, men herom vil jeg gerne rette et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem. Jeg har aldrig hørt dette Ord før, og jeg synes egentlig ikke, at det er særlig træffende.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Ingvar Jensen*): Jeg er ikke lidt forundret over, at der skulde blive skænket dette lille Spørgsmaal saa stor Opmærksomhed fra det ærede Medlems Side, men jeg kan dog forstaa det, thi naar det gælder Brødet, saa ere vi alle sammen meget godt med, og det ærede Medlem er bange for, at hans Kolleger, hans Standsfæller paa det Omraade, skulle faa Brødet taget ud af Munden af Kvinderne. Det er nu en Side, jeg ikke videre skal dvæle ved. Jeg vil ikke fortænke ham i, at han staar med en vis Frygt for, at Kvinderne skulle trænge frem og skubbe hans mandlige Kaldsfæller til Side. Der er vist ellers ikke Grund til at nære stor Frygt i den Retning. Hidtil have vi da ikke mærket nogen videre Fare. Det er jo overalt i vor Samfundsstyrelse saaledes, at det er Mændene, der lede det hele, og hidtil have de vaaget i saa omfattende Grad over at beholde Myndigheden, Magten og Stillingerne, saa at der sikkert for Øjeblikket ikke er nogen stor Fare for, at der skal ske noget revolutionært eller ulykkebringende, hverken for det ærede Medlem eller for Samfundet i det hele ved de Foranstaltninger, der her foreslaas. Men det ærede Medlem gør det til et saa stort Spørgsmaal, at han kalder det et Principspørgsmaal, det, der skal afgøres

ved dette lille Lovforslag, om Kvinder skulle have Adgang til en Embedsstilling af den Art, der her er omtalt. Det skal her afgøres, om Kvinder ere kvalificerede, duelige og dygtige til at indtage saadanne Samfundsstillinger. Jeg tror, det bliver en vanskelig Opgave, den, som Landstinget har stillet sig ved Nedsættelsen af det Udvalg, som blev nedsat i Fjor, og som rimeligvis vil blive nedsat igen i Aar, at afgøre, hvorvidt Kvinderne ere skikkede til saadanne Hverv. Jeg mener, at den Betingelse, der kræves for at faa Adgang til de forskellige Samfundsstillinger, er den Prøve, der er befalet, og naar den er bleven aflagt og godt aflagt, kan man ikke tage saa meget Hensyn, som det ærede Medlem gjorde, til, om det er noget, man virkelig har tilegnet sig, det, som man møder med ved Eksamen, eller det er en udenad lært Lektie. Jeg har ogsaa lidt Kendskab til Eksamensvæsen og ved, at er der Kvinder, der klare sig med udenad lærte Lektier og med Remsehistorier, er der ikke færre Mænd, som gøre det. Jeg har imidlertid aldrig vidst, at saadanne Forhold bleve undersøgte, naar der skal finde en Embedsbesættelse Sted. Det vilde blive en vanskelig Undersøgelse at afgøre, hvorledes det ærede Medlem, der nu har udviklet sig til at blive Doktor, hvorledes hans Stilling har været ved Eksamen, om det har været Lektieremsen eller selvtænkt, gennemtænkt og vel overvejet alt sammen. Jeg mener altsaa, at ved Embedsbesættelser er den almindelige Maalestok Eksamen, og har man Eksamen til Stillingen, plejer man at blive respekteret og faa Adgang, naar der ellers ikke ligger andre Hindringer i Vejen.

Kvinderne danne imidlertid en Undtagelse i saa Henseende, og det er en meget kedelig Undtagelse, den er naturligvis ikke ny, den er fra Anordningen om Kvinders Adgang til at erhverve akademisk Borgerret ved Universitetet af 1875. Det er en Bestemmelse, som i meget høj Grad trænger til Forandring. Det er ikke ganske rigtigt, synes mig, af Samfundet, at det stiller Kvinderne saaledes, at de kunne faa Adgang til samme Uddannelse i forskellige Retninger som Mænd, men at saa, naar det Tidspunkt kommer, at de skulle gøre Brug af den Uddannelse, de have faaet, alle Porte ere lukkede for dem, de kunne ingen Steder komme frem, og det ærede Medlem vil fremdeles holde lukket, for at ikke Mændene, der, som han mener, have større Kvalifikationer, skulle blive udelukkede. Mig forekommer det at burde